

ורדה גינוסר: ששה שירים

במתיקות חחג

בְּמִתִּיקוֹת הַחֶג בְּאַרְץ
נֹשֶׁבֶת, רוּחַ אוֹכֵלֶת יוֹשְׁבֵיהָ
עוֹמְדֵיהָ, שׁוֹכְבֵיהָ בָּהּ
לְמִנוּחָתָם.

בְּמִתִּיקוֹת הַחֶג בְּאֶזֶן
קְשׁוּבָה, לְמָקוֹם נְפִילָתָנוּ נְשׁוּבָה
נְשׁוּבָה, וּתְפִלָּתָנוּ אֲגִדָּה.
וּבְאַתָּנוּ יִרְאֵת הָאֹר הַסְּמוּי,
פּוֹלֵשׁ בְּאַפְלָה, אֵין-פֶּשֶׁר בְּיָקוּם,
כָּל הַבָּא וְהוֹלֵךְ וְעוֹצֵר,
גּוֹפֵל בְּלִי קוּם.

עַל פְּנֵי תְרוּזָה בְּעֵת־רֵת עָלִים
שִׁיר חֲסוּי בְּעַפְאִים,
כְּחִלְיָה שֶׁל צֶעַר בְּעֵמוּד הַכָּאֵב,
שְׂאִין בּוֹ עֲשֵׂתוֹנוֹת.
הָאֲנָשִׁים עוֹמְדִים שְׂדֵרוֹת שְׂדֵרוֹת
וְכָל סִבְלָם גְּבוּי וּמְלַקֵּט
בִּיבֶשֶׁת הַפְּנִים.

בְּמִתִּיקוֹת הַחֶג, הֲלֹא רָאִיתְ
אֵת בֵּיתִי הַמֵּט לְשֹׂאֵל בְּאֲדוֹנָיו:
אִם מְקַלֵּט הִיָּה לוֹ, שְׂמָא שְׂבִי,
וְכָל-כְּלוֹ גִימֵי וַחֲדוּרֵי.
בְּמִתִּינוֹת הַחֶג, בְּחִיק הַדֵּל
הַשְּׂקֵט עוֹד אֵינְנוּ פָּג,
וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ, הִתְיַתָּה לִי בּוֹ
כְּצַעֲקָתָה.

בקרב השדה

בְּקֶרֶב הַשָּׂדֶה
 פְּלָחָה אוֹתָנוּ מִחֲרַשְׁת חַיִּים.
 פְּלָדָה וְלֵהֵב עָלוּ בָנוּ, וַיְכַלּוּ,
 הִטְחָב עַל הַמְצַח רָב,
 שָׂרְשֵׁינוּ עַל פְּנֵיהֶם הַפְּכוּ.

בְּקִטִּיפַת כּוֹתֶרֶת הָעֵלִים,
 הַחֲלִימָה, בְּצַעֲדֵי פְּרָחִים,
 כְּלוּבָה בְּסוּגְרֵי הַזְּמַן,
 בְּקִמּוּרֵי יָמִים קְרוּעִים,
 וְלֹא קְרוּאִים.
 קִמְטֵי הַבְּכִי כְּצֶמַח בָּר,
 עוֹלִים בְּפִסְלֵע הַנֹּשֶׁבֶר.

חֲסֵרֵי-סִיגִים שָׁגִינוּ בַּשָּׂדוֹת,
 עוֹלִים מִרְחֻצוֹת לִטְהַר.
 עַל שְׁפִתוֹתֵינוּ שִׁיחִים וְשִׁיגִים
 פּוֹרְחִים, וְאֵין עָלֵינוּ שְׁלוֹם,
 וְלֹא גִפְתַּחַת לָנוּ הַבְּרָכָה.
 שׁוֹחִים בְּחֲשִׁיבוֹת אֲרָעִי,
 וְכֹל נְחִיצוֹתֵנוּ בְּכֶף גְּמֻדָּת,
 אַחַת קִטְנָה, לָרַב טוֹבָה.

בְּקֶרֶב הַשָּׂדֶה,
 שָׁמְנוּ נִפְשָׁנוּ בְּכַפְּנוּ,
 וְכַפְּנוּ כְּתָמַר תְּשֻׁגָה.
 מִיָּם חַיִּים מְכַתְּרִים סְבִיב,
 בְּאֲרֶץ מוֹתָנוּ כְּצַפְּרִים,
 נְכוֹן בְּמוֹעֵדוֹ אָבִיב.

לתהום צלילה, בתהייה צלולה
 לתהום צלילה, בתהייה צלולה
 תנועה ימית חזיתית.
 מדהים עד כמה אֲנַחְנוּ כְּבָדִים
 בְּבִגְדֵי אֲמוּדָאִים, כְּעֶבֶר, לֹא מוֹדְעִים
 לְמֵאֲמָצִים בְּמִשׁוּרִים הָעֲלִיוֹנִים.
 בְּמִקּוֹמוֹת נוֹדְעִים, צְרִיכֵת הַכַּח
 תְּמִידִית, אֲנַחְנוּ מְשַׁתְּמָשִׁים בְּשִׁפָּה
 מְדַעִית לְמַחְצָה, אֲנִרְגִּיה.
 הַלַּחֵץ הַנִּפְשֵׁי יַחֲסִי.
 מְקַדֵּם הַהֶתְמוֹסְסוֹת מִיָּם וְחֻנְקָן.
 הַחֻנְקָן בְּרִקְמוֹתֵי זֶהָב, רוֹקֵם כְּחֻלּוּמֵי.
 פֶּתַח הָאוֹנוֹת רָחֵב רָחֵב,
 לְמִדַּת הָעֶצֶב, גְּמִישׁ וְנִמְתָּח.
 תְּהִיָּה אֲרֻכָּה וְצִלּוּלָה,
 כָּל חֵיִינוּ, בְּצִיפָה דְמוּמָה,
 גִּשְׁמֵר עַל קֶשֶׁר עֵין אֶהוּבָה.
 מֵה שִׁשְׁבֵּר אוֹתָנוּ, וַיִּגְמֵר
 בְּהַפְתָּעָה, יִהְיֶה קוֹל דְּמָמָה דְּקָה,
 וְאַנְקָה.

יושבים במעמקים ובודקים

יושבים במעמקים ובודקים
 במה מדקדקין ובמה אין מדקדקין.
 ציוד חובה, חבורים מתאימים,
 למאגרי הרוח במיכלים.
 שזון. זמן שחזוי להיות נאמן.
 מדיק לפי השגיו, חומסני
 לפי השגיו בידינו, עכשו.
 מד-עמק, לכאב או לשמחה.
 סכין למקרה מלחמה.
 חגורת הצלה למקרה מלחמה.
 מי שיביסנו או מי שיצילנו
 ידאג לשאר, נתון להשערה.

יושבים במעמקים ודואגים.
 חבל התקשרות (רוחנית אני
 מתכוננת), עשוי סיבים דקים
 ואמיצים, ממעמקים קראנוך יה.
 ולצלילת לילה בחיינו, אם תשלחנו
 אל הלילה הזה להתפן למטרה,
 את פנס עיניך, מצפן תקוות,
 אל תשכח בראשינו ליתן.

התארגנות

בְּחַפְזָה, אִישׁ בְּלִשְׁוֹנוֹ יִכֵּן,
 לְכוּנֵן אֶת דְּרָכָיו, וְלוֹמֵר בְּנִבּוֹן.
 אֶהְיֶה כַחַיִּית, בְּרִוּיֵת פְּלִיאֹת
 וּתְמִיהוֹת לֹא אֶמְעַד.
 הַמִּבְטֵ עַל שְׂטַח הַמַּיִם חוֹלֵשׁ,
 בְּאֶכּוֹן עֲמַדַת הַחֲלָשָׁה,
 בְּאַבְחוֹן הַתַּרְפָּה, כְּשֶׁחָף הַבּוֹלֵשׁ.

גַּל עַד הַחֹל יָבוֹא, וְנִשְׁבֵּר,
 וְהַיָּם כְּמִלֵּךְ שֶׁהָיָה לוֹ אוֹהֵב
 בְּגִבּוֹרוֹתָיו נַעֲשֶׂה,
 גַּל עַד הַחֹל יָבוֹא וְנִרְעַד,
 וּפְרָעוֹת עֵינָיו עֲמָסָה.

כָּל הַקְרוֹעַ אַחֲוֵי, וְלִנְחָלֵי הַדָּמַע
 יַעֲשֶׂה בְּאֵנוֹם הַבְּלָגָה,
 עַל גְּדוֹתֵם הַסּוּף, אֲבִי־הַפַּחַד
 רוֹחֲשִׁים.

בְּחַרְבוֹת הַמָּרִי, סָרַח הַיָּמִים הַנִּגְרָרִים,
 כְּאֲצוֹת נְגִלוֹת בְּמָקוֹם הַמְתִּיבֵשׁ,
 וַיִּדְּיֵנו גְּשׁוּרוֹת בְּתַמִּימָה לְתַפְלָה,
 מֵעַל לְבִקְעַת הַמִּתְרַחֵשׁ וּבָא.

צילומים מופשטים

הַצֵּלוֹם בְּדִלְקוֹתָו, וּדְקִיקוֹתָו,
 הַבֵּט לְרִנְטֵגֵן הַפָּנִים,
 בְּשִׁקִּיפוֹתֵם אוֹר גֵּן זָךְ,
 לְפָנַי שָׁנִים נִגְנוּ.

עֲכָשׂוּ מִסְבִּיב מַעֲבָדִים
 יַחֲסִים, אֲנוּשִׁיִּים.

בְּמַתְכַנֵּת מַעֲשִׂית וְזִהִירָה,
 וְהָאוֹר הַחֹדֵר מוֹסֵת בְּכַמוֹת
 מִתְאַיְמָה, לֹא לְהֵרֵס אֶת הָאוֹיְרָה.

בְּבֵית הַזְּכוּרוֹנוֹת מְדִיתִים
 אֶת הַדְּמוּיוֹת. חֶשְׁבוֹן־הַנֶּפֶשׁ
 מִתְאַרֵךְ בְּצִנּוּרוֹת הַמַּחֲשָׁב,
 דִּקֵּק אֶת כָּל הַגָּס, דִּיק
 בְּמָה שֶׁנֶּהֱרַס.

אֵל בְּצַעַר, אֵל בְּגִלְמִידוֹת,
 זֶה עָרַב בְּשִׁימוֹת, מְרֻטָּשִׁים
 אֶת הַפָּנִים, בְּדִיוֹת
 אֲמִינָה וְזִהִירָה, בְּתִשְׁלִיל
 שְׁחוֹר־לֵבָן, שְׁקוּף, נִדְלָה
 כָּל עֵשֶׂר הַחַיִּים.